

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IX. Tertia Christi ad Patrem Oratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

periendi, quâ migrandum in domum æternitatis: tum dicet spiritus, ut requiescam à laboribus: tunc, ubi hic tecum vigilavero; *in pace in Ps. 4. 9.*
id ipsum dormiam, & requiescam.

§. IX.

Tertia Christi ad Patrem oratio.

Semel oraverat magnus ille Orator, & illo orante dormiverant discipuli: iterum orat ille, iterum & dormiunt ipsi: tandem *iterum abiit & Matt. 26. 45.*
oravit tertio, eundem sermonem dicens. Calix ille amaritudinis, quem petebat à se Christus transferri, debebat necessariò usque ad ultimam guttam ab eo ebibi; illum enim transferri, repugnabat divino decreto. Enimverò ab omni retro æternitate in arcano SS. Trinitatis concilio factum est decretum, & factum fere tale: *Visum est Spiritui sancto, & nobis congregatis ad reficiendum hominem, qui olim ad imaginem nostram factus, jam collapsus est, ut Filius DEI, fiat homo, filius hominis, & pro hominibus anno ætatis sue 33. sub Pontio Pilato crucifigatur. Ita testamur Pater, Filius, & Spiritus sanctus. Sic Propheta nuntiarunt.* Inde impossibile erat ut calix iste transiret à Christo. Nec hoc fugiebat Christum, ideò non refugit bibere illum, & ebibere. Quare ad Patrem conversus dicit, *Non mea voluntas fiat, sed tua.* Scio Jesu, fiet voluntas ejus, & qui veniens in mundum obedivisti Patri usque ad uterum matris, abiens è mundo obediens usque ad mortem crucis. Quod dixit Christus in horto Patri, idem dicit & homini, videlicet, *Non mea voluntas fiat, sed tua.* Tu homo vis me pati, vis me mori; fiat voluntas tua. Nunc ergo tu homo, pro quo moritur DEUS homo, audi quibus verbis se totum tradat voluntati tuæ. Sic tibi loquitur, qui pro te patitur.

Volun-
tati ho-
minum
se tradit
Chri-
stus.

Ezech.
18. 31.

Spes e-
vadēdi
exitium
meritis
Christi.

Quandoquidem cruciatibus meis ita delecta-
ris, o amatum mihi hominum genus, exere in
me quidquid cruciatuum potes. Magis quam
Pilatus tradiderit, ego me trado voluntati tuæ
neque enim potestatem in me haberes, nisi da-
rem eam tibi desuper. Offero me quia volo, quia
amo. Quod si cum quantavis tua rabie, parum tibi
videris excogitare, & coacervare dolorem
posse, advoca Tartareas potestates, inferorum vi-
res, omnesque demones evoca, qui tecum quid-
quid possunt, funestum, dirum, horridum, atrox
comminiscantur, atque exaggerent neque cupio
ut animam mihi, ut Jobo facere coacti sunt, ser-
vent: sed ut eam cruciatuum immanitate, à cor-
pore separent; si libet, per me licet, potestatem
quam habeo ponendi animam, uti. Sit hæc hora
vestra, sit & potestas tenebrarum à me sponte
permissa. Insuper si nec sic furori tuo factum est
satis, & ut ego amori magis indulgeam meo; eni-
ego ipse, ipse ego, in tantos me immergam dolo-
res, iis amaritudinum fluctibus me immergam,
ut totum interiorum dolorum mare, & aquæ om-
nes intrent usque ad animam meam; deviam
que in hac altitudine maris, in hac spontanea do-
lorum tempestate, usque ad limum profundum, in
quo non est substantia. Ea denique per me, & à
me ipso atrociora, diraque perferam, quæ nec tu
nec potestas tenebrarum inferre, & vix fingere
potestis. Quid ergo timetis mori? *quare moriemini?*
quia Pater meus declaravit vos reos mortis
nequaquam moriemini. Moriar ego, ut vivatis
vos. *Quare moriemini?* quia prævaricati estis man-
datum Patris? sed ut ego Patrem iratum placem,
quidquid sudoris abditur in poris, quidquid lac-
chrymarum latet in oculis, quidquid sanguinis
fluit

fluit in venis, totum effundam, ne moriamini vos.
Quare moriemini? Dicitis: Hominem non habemus qui nos absolvat. Ecce homo: ecce manus, vincite funibus; ecce genas, percutite alapis; ecce faciem, cedite colaphis, ecce oculos, obnubite velo; ecce caput, configite spinis; ecce pedes, perfodite clavis; ecce totum corpus, concidite, dilacerate, discerpente flagellis. Fiat voluntas tua ô homo. Saltem nunc sic amantem redamate me ô homines, ut cum exsaturatus fuerit vester in me furor, vel hâc nimiâ saturitate disrumpatur, locumque tandem cedat amori. Mene verò etiam hominem DEUM, homines, mene, inquam, DEUM pro vobis hominem factum, fratrem vestrum, os de ossibus vestris, & carnem de carne vestra, me DEUM incarnatum excarnatis, & totum excarnificatis? mene in frustra discerptum, dissipare, disperdere, destruere nirimini? menè, qui descendi de cœlis in terras, jam terris excludere, in altum, unde veni, rejicere, exterminare penitus vultis? & quid naturæ humanæ in me est, excindere, atque extinguere? atqui nec sic sistetis amorem meum: sed in amando vos, perseverabo usque in finem, nec prius ego quiescam, quàm mecum fruamini illo regno meo, cuius non est finis. Ah Jesu! hæc audio, & necdum præ dolore deficio? hæc intelligo, & necdum præ amore ardeo? hæc credo, & necdum præ horrore concido? quid ad testandum tuum in me amorem potuisti dicere, & non dixisti? quid potuisti facere, & nō fecisti? quid potuisti perferre, & non pertulisti? sic necdum amem amantem, & sic amantem, dignus sum qui sim odium cœli, terræ, inferorum, dæmonum, hominum, omnium.